

(המשך מעמוד 29)

את המיצרים, והוא העריך אותם נכונה. ראש המודיעין נאנח ואמר לעוזריו: „לזר רק יכלו המיצרים לנתח בהגיון קר, וללא דימיון כוזב, את המצב לאמיתו ואת מה שהם עצמם יודעים, היו חוסכים להם ולנו הרבה צרות. אולם הבעיה היא שהם מתלהבים מדימיון ומאשליות.“

למרבה הצער, לא חשב כך ראש אמ"ן בראשית אוקטובר 1973. מי הרמטכ"ל? נראה שגם גור לא היה חופשי מן המחלה שדבקה בצה"ל בין שתי המלחמות: הזילזול באוייב. הוא הנחיל זילזול זה גם לקוראיו הצעירים, שרבים בהם עוד עשויים להספיק לשרת תחת פקודתו.

הקטע הבא, למשל:

„מי הרמטכ"ל (המצרי) עכשיו? שאל אורי.

„מה שחשוב הוא מי יהיה הרמטכ"ל (המצרי) בסוף החודש. שם הם הרי מוחלים פים כמו בגדים בארמון המלך: שש פעם מים ביום.“

מישפט

השוטרים שמחו להיפטר

חשורה כגניבת חולצה —

כייסה בתוך ניידת

מי שראה את האשה השמנה, כבדת הרגליים, שפסעה לאישה בשוק הכרמל בתל-אביב, לא יכול לתאר לעצמו כי דוור קא ידיה זריזות ביותר.

מרים בוטשווילי, העולה החדשה מירושלם, שמעה בבאר-שבע על השוק הרומה השוכן בתל-אביב, החליטה לגנות בו את מזלה. אך המזל, מסתבר, לא האיר לה פניו.

קחו אותה ממני! את ביקורה בשוק בסוף החודש שעבר, סיימה העולה החדשה בפנסיון-החוק באבר-כביר. כאשר הובאה, למחרת היום, אחר כבוד, מבית-המעצר אל בית-המשפט השלום בתל-אביב, סיפר התובע המישטרתי לשופט כי היא נתפסה לאחר שגנבה חולצה מעל אחד הדוכנים. להגנתה טענה מרים כי קנתה את החולצה, שילמה עבורה כסף, ובכלל מה רוצים ממנה.

כעבור יומיים הובאה מרים שוב בפני השופט התורן. הפעם היה בפני התובע המישטרתי סיפור מעניין הרבה יותר. הסתבר כי בדרך מבית-המשפט לבית-המעצר, יומיים קודם-לכן, הצליחה הגנבת הזריזה לכייס 100 ל"י מארנקה של עצורה אחרת, שנסעה עימה ברכב המישטרתי. הפעם טענה מרים כי היא אם לארבעה ילדים, וכי אין לה כתובת-מגורים קבועה. הטענה עזרה לה. השוטרים ביקשו מן השופט למהר לשחררה בערבות. מה שיר תר רחוק — יותר בטוח.

גם בתירב כוזבליים

40,000 ל"י — מחיר

יחסים לפנייהנישואין

שמונה ימים אחרי שעמיקם לוי מגבעתיים נרשם ברבנות לנישואין עם אביבה פריץ בת 24 מתל-אביב, התחרט ולא רצה לראותה יותר. היה זה בדיוק ביום בו התפרסמה ההודעה על רישום הנישואין בעיתון הצופה.

כך סיפרה אביבה בכתב-התביעה שלה, שהוגש לבית-המשפט המחוזי בתל-אביב באמצעות עורך-הדין אהרון ברקאי. על אביבה, אשר הציגה את עצמה כבתו של רב מטבריה, סופר בכתב-התביעה: את עמיקם לוי הכירה לפני כשנתיים. עמיקם החל לחזר אחריה ובא אליה מדי יום ביומו.

אביבה נתנה אמון מלא בעמיקם, ולא היה לה צל של ספק בכוונותיו הטובות, ומשום כך התמסרה לו והסכימה לקיים איתו יחסים, מתוך הנחה שממילא הוא עומד לשאתה לאשה. כתוצאה מיחסיה של אביבה עם עמיקם, נכנסה בת הרב להריון.

יום אחד, סיפרה אביבה, אמר לה עמיקם קם שאינו רוצה לראות אותה יותר בגלל ששיקרה לו, ולא סיפרה לו שהיתה חולה ואושפזה בבית-החולים ב"ייליסון בפתח-תיקוה. אביבה הופתעה. היא הכחישה את דבריו של עמיקם, טענה שמעולם לא שכת בה בבית-החולים ב"ייליסון.

כאשר נוכחה אביבה לדעת, כי תהן לא יצא מעמיקם לוי, החליטה לפנות להוציא ממנו פיצויים בסך 40 אלף ל"י, תמורת החלומות שלא התממשו. המישפט נמשך.

איך להקבל נשיקה

מתאריה

וליה'ישאר בתחיים...

אותה בהתלהבות לא פחותה מאשר מקב-לים אותה זאבי רחוב דיונגוף. אולם את עיקר תשומת-הלב העניקה פנינה למלך החיות, לאריה. מבין למעלה מעשרה אריות המסתובבים חופשי בגן, נדלקה אהבה ממבט ראשון בין פנינה לבין האריה זלמן. זלמן ליווה את פנינה מרגע היכנסה למיתחם האריות. את חוויותיה מתארת פנינה בכתבה הבאה.

מאח
פנינה רוזנבלום
צילומים
אילנה בן-ארי

שלוש מאות החיות האפריקאיות, ה-מסתובבות חופשי בפארק הסאפארי אשר נפתח לאחרונה ברמת-גן, זכו לחוויה אשר ספק אם זכו לה בהיותם גולות אפריקה לפני שהובאו לארץ. אחת מדוגמניות הצמרת של ישראל, פנינה רוזנבלום, ערכה להם ביקור. פנינה בילתה, יחד עם צלמת „העולם הזה“, שעות ארוכות בין החיות, אשר קיבלו